

Posudek diplomové práce Davida Navary *Protokolární a pozorovací věty*

Práce se věnuje podstatnému, a v českém prostředí dosud ne příliš reflektovanému tématu z pomezí logiky a analytické filosofie: problematice vět, které mají tvořit základ našeho empirického poznání. První část práce je věnována diskusi o protokolárních větách, která se odehrávala ve třicátých letech v rámci Vídeňského kruhu, druhá část potom pozdějším vývojem, zejména pozorovacím větám, jak tento pojem zavedl W. V. O. Quine. Autor práce zpracoval velký objem literatury (větší, než jsem při zadávání této práce předpokládal) a zhodnotil ji s patřičným kritickým odstupem, takže výsledkem je podle mého názoru práce velice zdařilá.

Autor v práci především rozebral nuance rozdílů v pohledu na protokolární a pozorovací věty, a to nejenom z hlediska opozice Vídeňský kruh versus Quine, ale zabýval se i rozdíly v pohledu mezi členy Vídeňského kruhu (zejména Carnap vs. Neurath), diskusi o postavení protokolárních vět mezi Carnapem a spol. na jedné straně a Karlem Popperem na straně druhé, příspěvkem Thomase Kuhna k diskusi o "zatíženosti" těchto vět "teorií" a útokem Wilfrida Sellarse na "mýtus daného". Problematiku protokolárních a pozorovacích vět a spory o ně ve dvacátém století tak vykreslil velmi plasticky. Myslím, že závěry, ke kterým dospívá, jsou plně opodstatněné a závěrečné přehledné shrnutí rozdílů v pohledu na tyto věty je skutečně původní a velmi užitečné.

Z tohoto důvodu se domnívám, že jde o práci, která rozhodně splňuje požadavky na tento druh práce kladené, a navrhuji ji hodnotit jako *výbornou*.

V Hradci Králové, dne 4. 6. 2010

Jaroslav Peregrin